Тема кохання й часу у вірші «Міст Мірабо». Верлібр у творчості Ґійома Аполлінера.

Літературний диктант

1. Гійома Аполінера називають одним з найяскравіших представників (…).
2. Літературну спадщину Аполлінера складають (…)
3. Аполлінеру довгий час не вдавалося отримати (…)
4. Початок літературного шляху письменника пов’язують з осінню (…)
5. Аполлінер зацікавився новим віянням у мистецтві й спробував перенести його в поезію під впливом (…)
6. Сам Аполлінер заперечував свою належність до будь-яких течій чи напрямів, проте називав своє мистецтво «новим реалізмом», або («…»)
7. Нові естетичні погляди Аполлінера знайшли яскраве відображення в збірці («…»)
8. За надзвичайну відвагу на передовій під час Першої світової війни Аполлінер був нагороджений (…).
9. Під враженням від перебування на фронті з’являється збірка («…»).
10. Поезія «Зарізана голубка й водограй» присвячена (…)
11. У творчій спадщині Аполлінера є твори, що засвідчують його інтерес до української культури. Це поема («…»)
12. Українською мовою вірші Аполлінера перекладали (…).

Міст Мірабо для багатьох поколінь французів — символ вічної історії взаємин чоловіка і жінки, чимало зізнань у коханні чула ріка і котила свої хвилі далі.

«Міст Мірабо» **(фр. *Le pont Mirabeau*) — вірш, який належить перу Гійома Аполлінера, написаний ним приблизно у 1912 році. Вірш увійшов до збірки «Алкоголі. Вірші 1898–1913». Тема його — кохання, що минає, спливає з життя героя.**

Марі Лорансен

Марі Лорансен (1883–1956)

У 1907 р. П.Пікассо познайомив Аполлінера з художницею Марі Лорансен. Здавалося, роман закоханих повинен був завершитися законним шлюбом. Проте постійні сварки між ними тривали декілька років. Почуття до Марі, що здавалося спочатку прекрасним і нескінченним, поступово стало втрачати силу. Але поет все ще сподівався, що любов можна повернути.
Остаточний розрив стався у 1912 р.

У лютому 1912 Аполлінер опублікував вірш «Міст Мірабо», натхненний коханням до Марі Лорансен, що став візитною карткою любовної лірики XX ст.

М.Лорансен
«Аполлінер з друзями»

Марі Лорансен

Марі написала прощальний вірш Аполлінеру “Заспокійливий”

✔*Не просто печальная*
А скорбящая
Не просто скорбящая
А несчастная
Не просто несчастная
А страдающая
Не просто страдающая
А покинутая
Не просто покинутая
А сирая
Не просто сирая
А изгнанная
Не просто изгнанная
А мертвая
Не просто мертвая
А забытая

А. Руссо
"Муза, що надихає поета"
(Аполлінер і Марі)

«Міст Мірабо»

Міст Мірабо (фр. PontMirabeau) — міст через річку Сену в Парижі, побудований в 1895—1897 роках. З 29 квітня 1975 року має статус історичної пам'ятки.
Рішення про будівництво мосту було прийняте президентом Республіки Саді Карно 12 січня 1893 року.

Міст спроектував інженер Поль Рабель за участі інженерів Жана Резаля та Амаде Альбі. Міст названо на честь французького політика Оноре Габріеля Мірабо.
Міст має довжину 173 м та ширину 20 м (12 м — проїжджа частина і 4 м — тротуари). Головна арка мосту має довжину 93 м, дві бічні арки — 32,4 м. Два пілони мосту споруджені у вигляді кораблів, прикрашених алегоричними статуями роботи скульптора Жана-Антуана Енжальбера

«Міст Мірабо»

✔ *Вірш присвячений Марі Лорансен*

Міст Мірабо був один із найсучасніших мостів, ровесник Ейфелевої вежі, збудований за останнім словом техніки. Міст уважався символом прогресу, промисловості й торгівлі.

✔ **Проте цей модерний міст навіяв Аполінеру думки про вічність, саме на мосту Мірабо Сучасність зустрічається з Вічністю.**

Кожен день Аполлінер змушений був йти мостом Мірабо на іншу сторону Сени, щоб зустрітись зі своєю Марі.

«Міст Міраб»

Під мостом Мірабо струмує Сена
Так і любов
Біжить у тебе в мене
Журба і втіха крутнява шалена
Хай б'є годинник ніч настає
Минають дні а я ще е
Рука в руці постіймо очі в очі
Під мостом рук
Вода тече хлюпоче
Од вічних поглядів спочити хоче
Хай б'є годинник ніч настає
Минають дні а я ще е
Любов сплива як та вода бігуча
Любов сплива
Життя хода тягуча
Надія ж невгамовано жагуча
Хай б'є годинник ніч настає
Минають дні а я ще е
Минають дні години і хвилини
Мине любов
І знову не прилине
Під мостом Мірабо хай Сена плине
Хай б'є годинник ніч настає
Минають дні а я ще е. Переклад М.Лукаша

https://www.youtube.com/watch?v=5HpWDUo_zZA

✔**Чому цей вірш можна читати по-різному?**
✔**Навіщо потрібно було поету відмовитись від розділових знаків?**

✔ Яку можна намалювати картину?

«Міст Мірабо»

LE PONT MIRABEAU

Sous le pont Mirabeau coule la Seine
Et nos amours
Faut-il qu'il m'en souvienne
La joie venait toujours après la peine
Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

Les mains dans les mains restons face à face
Tandis que sous
Le pont de nos bras passe
Des eternels regards l'onde si lasse
Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

L'amour s'en va comme cette eau courante
L'amour s'en va
Comme la vie est lente
Et comme l'Espèrance est violente
Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

Passent les jours et passent les semaines
Ni temps passè
Ni les amours reviennent
Sous le pont Mirabeau coule la Seine
Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

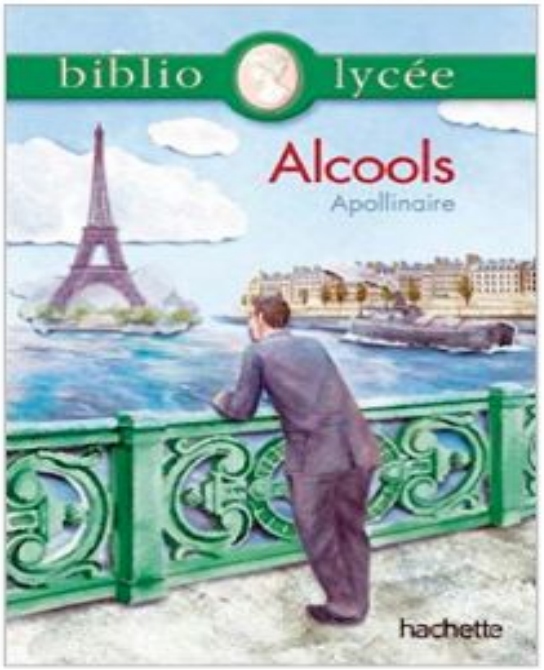

Обкладинка сучасного французького видання збірки «Алкоголі»

Поясніть назву поезії. Чому автор говорить про міст? Який символічний зміст має це слово?

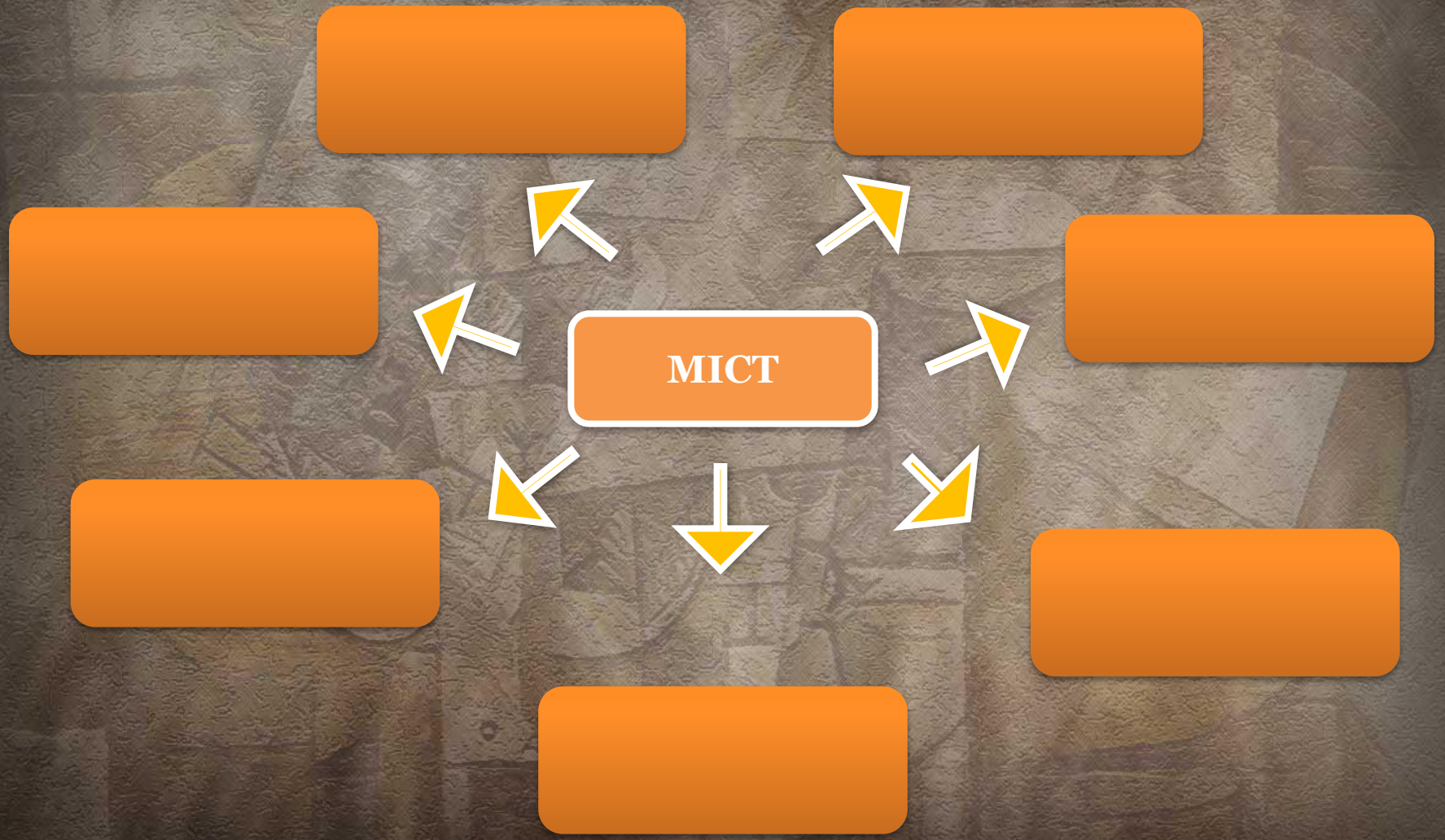

Поясніть назву поезії. Чому автор говорить про міст? Який символічний зміст має це слово?

«Міст Мірабо»

- ✔ Про життя „Життя хода тягуча”
- ✔ Про кохання „Так і любов біжить у тебе в мене”
- ✔ Про надію „надія ж невгамовано жагуча”
- ✔ Про час „Хай б’є годинник, ніч настає”
- ✔ Про Вічність „Під мостом Мірабо хай Сена плине”

«Міст Мірабо»

- ✔ **Про життя і …**
  його плинність, яку неможливо зупинити.
- ✔ **Про життя і …**
  самотність, яку неможливо подолати.
- ✔ **Про життя і …**
  любов, яку неможливо втримати.
- ✔ **Про життя і …**
  надію, без якої життя уявити неможливо.

Символіка образів

- **Міст**
- **Ріка**
- **Годинник**

Міст – це символ Вічності, зупинка в часі. Місце, де не діють закони Годинника життя.

«Міст Мірабо»

ГОДИННИК - час, його плинність для всього земного, і саме годинник нагадує ліричному героєві про те, що все минає — і позитивне, і негативне,— а людина продовжує жити

неминучість смерті

наближення очікуваного

серце героя

закінчення всього

неминучість смерті

«Міст Мірабо»

РІКА - час, його плинність для всього земного, і саме годинник нагадує ліричному героєві про те, що все минає — і позитивне, і негативне,— а людина продовжує жити

уособлення життя

вічний рух

уособлення часу

швидкоплинність життя

швидкоплинність почуттів

Паспорт поезії «Міст Мірабо»

Назва	**«Міст Мірабо»**
Автор	Гійом Аполлінер
Рік написання	1912
Збірка	«Алкоголі. Вірші 1898 – 1913»
Жанр	ліричний вірш
Тема	кохання, що минає і швидко спливає.
Мотив	утвердження вічного життя, цінності людського «я».
Проблематика філософська	• кохання; • життя та смерть; • тлінність і вічність.
Провідні образи	Життя, кохання, час, Вічність
Символіка	ріка Сена, міст, вода, годинник.
Художні засоби	• антитези («вода бігуча - життя хода тягуча»); • паралелізм («любов сплива як та вода бігуча»); • алітерація («пл» - «сп» - «чт» - «хч») • рефрен: *Хай б'є годинник ніч настає* *Минають дні а я ще є*
Особливості	відсутність розділових знаків, написаний верлібром.

У невпинному русі ріки почуттів — запорука розвитку життя. Автор утверджує цінність внутрішніх переживань особистості, мінливих, але прекрасних. Душа ліричного героя цього твору ніби відділяється у своїй журбі від свого носія і летить за водою, а серце б'ється в унісон з усім світом.

Домашнє завдання:

- ✔ Вивчити вірш (або зробити відеоролик)
- ✔ Довести: у вірші зображено кінець чи початок кохання?
- ✔ Доповнити паспорт вірша за кластером.